

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2020. december 17.*

„Előzetes döntéshozatal – Mezőgazdaság – A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek földrajzi jelzésének és eredetmegjelölésének oltalma – 510/2006/EK rendelet – 1151/2012/EU rendelet – A 13. cikk (1) bekezdésének b) pontja – Olyan gyakorlat, amely a termék tényleges származása tekintetében a fogyasztó megtévesztéséhez vezethet – Oltalom alatt álló elnevezéssel ellátott terméket jellemző forma vagy megjelenés átvétele – »Morbier« oltalom alatt álló eredetmegjelölés (OEM)”

A C-490/19. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Cour de cassation (semmitőszék, Franciaország) a Bírósághoz 2019. június 26-án érkezett, 2019. június 19-i határozatával terjesztett elő

a **Syndicat interprofessionnel de defense du fromage Morbier**

és

a **Société fromagère du Livradois SAS**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök, K. Lenaerts, a Bíróság elnöke, az ötödik tanács bírójaként eljárva, M. Ilešič, C. Lycourgos és I. Jarukaitis (előadó) bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: M. Krausenböck tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2020. június 18-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier képviseletében J.-J. Gatineau avocat,
- a Société Fromagère du Livradois SAS képviseletében E. Piwnica avocat,
- a francia kormány képviseletében C. Mosser és A.-L. Desjonquères, meghatalmazotti minőségben,
- a görög kormány képviseletében G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou és I.-E. Krompa, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: francia.

– az Európai Bizottság képviselőjében D. Bianchi és I. Naglis, meghatalmazotti minőségben,
a főtanácsnok indítványának a 2020. szeptember 17-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet (HL 2006. L 93., 12. o.), illetve a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló, 2012. november 21-i 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 343., 1. o.; helyesbítés: HL 2013. L 55., 27. o.) 13. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (a Morbier sajt védelmét szolgáló szakmaközi érdekképviselői szervezet, a továbbiakban: Syndicat) és a Société fromagère du Livradois SAS között a „Morbier” oltalom alatt álló eredetmegjelölés (OEM) megsértése, valamint az utóbbinak felrótt, a tisztességtelen és élsőködő verseny körébe tartozó cselekmények tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 Az 1151/2012 rendelettel hatályon kívül helyezett 510/2006 rendelet (4) és (6) preambulumbekkezdése így szól:

„(4) Figyelembe véve a forgalmazott termékek nagy fokú változatosságát és az ezekkel kapcsolatos információk nagy tömegét, a lehető legjobb döntés meghozatalának elősegítése érdekében a fogyasztókat világosan és tömören tájékoztatni kell a termék eredetéről.

[...]

(6) Az eredetmegjelölésekre és a földrajzi jelzésekre közösségi megközelítést kell meghatározni. Egy védelmi rendszeren alapuló közösségi szabálykeret lehetővé teszi a földrajzi jelzések és az eredetmegjelölések számára a fejlődést azáltal, hogy ez a keret egységesebb megközelítést nyújtva egyenlő versenyfeltételeket biztosít az ilyen megjelöléssel ellátott termékek termelői között, valamint erősíti a fogyasztókban a termékek megbízhatóságával kapcsolatos meggyőződését.”

- 4 E rendelet 13. cikke (1) bekezdésének szövege a következő volt:

„A bejegyzett elnevezések a következőkkel szemben nyújtanak oltalmat:

- a) bármely közvetlen vagy közvetett kereskedelmi célú felhasználás a bejegyzett elnevezés bejegyzésének hatálya alá nem tartozó termékek tekintetében, amennyiben e termékek az adott elnevezés alatt bejegyzett termékekhez hasonlóak, vagy amennyiben az elnevezés használata az oltalom alatt álló elnevezés hírnevét kihasználná;
- b) bármely visszaélés, utánzás vagy félrevezető utalás akkor is, ha feltüntetik a termék valódi eredetét, vagy ha az oltalom alatt álló elnevezést lefordítják, vagy ha például a »jellegű«, »típusú«, »eljárással készített«, »mint a -ban/-ben gyártott«, »utánzat« vagy hasonló kifejezéseket kapcsolnak;

- c) bármely egyéb – a termék származását, eredetét, jellegét vagy alapvető tulajdonságait illetően – hamis vagy megtévesztő megjelölés a belső vagy a külső csomagoláson, a reklámanyagokon vagy az érintett termékre vonatkozó iratokon, valamint a termék származását illetően hamis benyomást keltő dobozba történő csomagolás;
- d) a termék valódi származását illetően a fogyasztók megtévesztésére alkalmas bármely egyéb módszer.
[...]
- 5 Az 1151/2012 rendelet (18) és (29) preambulumbekzdése kimondja:
- „(18) Az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések oltalmának kifejezett célja, hogy a mezőgazdasági termelők és az élelmiszer-előállítók egy adott termék minőségéért és jellemzőiért, illetve előállítási módjáért cserébe tisztességes jövedelemhez jussanak, továbbá hogy a fogyasztók egyértelmű információkat kaphassanak a földrajzi származással összefüggő sajátos jellemzőkkel bíró termékekről, és ezek alapján vásárláskor a megfelelő ismeretek birtokában tudjanak dönteni.
[...]
- (29) Az elnevezések tisztességes használatának garantálása és a fogyasztók félrevezetésére alkalmas gyakorlatok megelőzése érdekében a nyilvántartásban szereplő elnevezések számára oltalmat kell biztosítani.”
- 6 E rendelet „Célkitűzés” című 4. cikke értelmében:
- „Létrehozásra kerül az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és oltalom alatt álló földrajzi jelzések rendszere azzal a céllal, hogy egy adott földrajzi területhez szorosan kapcsolódó termékek előállítását az alábbiak révén segítse:
- a) minőségi termékeikért cserébe méltányos jövedelem biztosítása;
- b) a szellemi tulajdon-jogot képező elnevezések egységes oltalmának biztosítása az Unió egész területén;
- c) a fogyasztók pontos tájékoztatása az egyes termékek értéknövelő tulajdonságairól.”
- 7 Az említett rendelet 5. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja, amely lényegében az 510/2006 rendelet 2. cikke (1) bekezdése a) és b) pontjának szövegét veszi át, a következőképpen rendelkezik:
- „E rendelet alkalmazásában az »eredetmegjelölés« elnevezés olyan terméket jelöl:
- a) amely egy meghatározott helyről, régióból vagy – kivételes esetekben – országból származik;
- b) amelynek minősége vagy jellemzői alapvetően vagy kizárólag egy adott földrajzi környezetnek és az ahhoz kapcsolódó természeti és emberi tényezőknek köszönhetőek [...]”
- 8 Ugyanezen rendelet 13. cikke (1) bekezdésének szövege lényegében megismétli az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének szövegét. Mindössze azzal egészült ki az 1151/2012 rendeletben az a) és b) pont vége, hogy „abban az esetben is, ha e termékeket összetevőként használják”.
- 9 A 2002. július 10-i 1241/2002/EK bizottsági rendelettel (HL 2002. L 181., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 36. kötet 177. o.) módosított, egyes elnevezéseknek a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló 2081/92/EGK tanácsi

rendeletben előírt „Oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartása” elnevezésű nyilvántartásba való bejegyzéséről szóló, 1996. december 17-i 2400/96/EK bizottsági rendelet (HL 1996. L 327., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 20. kötet 143. o.) értelmében a „Morbier” elnevezést mint OEM-et bejegyezték az e rendelet mellékletében szereplő, oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába.

- 10 A terméknek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásában szereplő egyik elnevezéshez tartozó termékleírás kisebb jelentőségű módosításának jóváhagyásáról (Morbier [OEM]) szóló, 2013. november 7-i 1128/2013/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2013. L 302., 7. o.) szerinti termékleírásban szereplő leírása a következő:

„A »Morbier« nyers tehéntejből készült, préselt, nyers állagú, lapos, 30–40 cm átmérőjű, henger alakú, 5–8 cm magas, 5–8 kg tömegű, sík felületű és enyhén domborodó aljú sajt.

A sajt belsejében, középen, vízszintes, folyamatos fekete csík látható, amely végighúzódik a sajtszelet teljes keresztmetszetén.

Héja természetes, érdes, szabályos külsejű, só és víz keverékéből álló bevonat (franciául: »morge«) borítja, látható rajta a sajtforma lenyomata. Színe bézstól narancssárgáig terjedhet, narancssárgás barna, narancssárgás piros, illetve narancssárgás rózsaszín árnyalatokkal. Sajttésztája homogén, színe az elefántcsont és a halványsárga közötti lehet, gyakran elszórtan ribizli nagyságú nyílások vagy kisméretű, lapos lyukak találhatók benne. A sajt puha tapintású, lágy és olvadós, a szájban kissé tapadós, sima és finom textúrájú. Íze markáns: tejure, karamellre, vaníliára, gyümölcsökre emlékeztet. Érése során a sajt aromavilága pörkölt, fűszeres és növényi ízekkel gazdagodik. Ízvilága harmonikus. 100 gramm teljesen kiszáritott sajt minimális zsírtartalma 45 gramm. A (szárazanyag százalékában kifejezett) zsírtartalmának 58–67% között kell lennie. A sajt érlelésére a gyártástól számított legalább 45 napon keresztül, a ciklus megszakítása nélkül kerül sor.”

A francia jog

- 11 A code de la propriété intellectuelle (szellemi tulajdonról szóló törvénykönyv) alapeljárásban alkalmazandó változatának L. 722-1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A földrajzi árujelzők bármilyen megsértéséért a jogsértő a polgári jog szerint felelős.

A jelen fejezet alkalmazásában »földrajzi árujelző«:

[...]

- b) a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmára vonatkozó közösségi szabályozásban biztosított oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések;

[...]”

- 12 A Morbier sajt – az azóta hatályon kívül helyezett – décret du 22 décembre 2000 relatif à l'appellation d'origine contrôlée „Morbier” (a „Morbier” ellenőrzött eredetmegjelölésről szóló, 2000. december 22-i rendelet, JORF, 2000. december 30., 20944. o.) óta ellenőrzött eredetmegjelöléssel (appellation d'origine contrôlée, AOC) rendelkezik, és e rendelet meghatározta a földrajzi referencia-területet, valamint az ezen eredetmegjelölés igényléséhez szükséges feltételeket, a 8. cikkében pedig átmeneti időszakot írt elő azon, e földrajzi területen kívül letelepedett vállalkozások számára, amelyek folyamatos jelleggel

„Morbier” elnevezéssel állítanak elő és forgalmazznak sajtot, hogy a „Morbier” eredetmegjelölés OEM-kénti bejegyzésének a közzétételét követő öt éves határidő lejártáig e vállalkozások számára lehetővé tegye ezen névnek az „AOC” megjelölés nélkül való további használatát.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 13 A 2000. december 22-i rendeletnek megfelelően a morbier sajtot 1979 óta gyártó Société Fromagère du Livradois 2007. július 11-ig engedélyt kapott a „Morbier” elnevezés „AOC” megjelölés nélküli használatára, ezen időponttól azt a „Montboissié du Haut Livradois” elnevezéssel váltotta fel. A Société Fromagère du Livradois ezenkívül 2001. október 5-én az Egyesült Államokban bejelentette a „Morbier du Haut Livradois” amerikai védjegyet, amelyet 2008-ban tíz évre megújított, illetve 2004. november 5-én bejelentette a „Montboissier” francia védjegyet.
- 14 A Syndicat – amely szerint a Société Fromagère du Livradois a „Morbier” OEM-mel ellátott termék külső megjelenésével rendelkező sajt gyártása és forgalmazása révén megsértette az oltalom alatt álló megjelölést, valamint a tisztességtelen és élőködő verseny körébe tartozó cselekményeket követett el annak érdekében, hogy össze lehessen téveszteni és hogy az ahhoz kapcsolódó imázs közismertségéből előnyre tegyen szert anélkül, hogy az eredetmegjelölés termékleírásának meg kellene felelnie – 2013. augusztus 22-én eljárást indított a Société Fromagère du Livradois ellen a tribunal de grande instance de Paris (párizsi általános hatáskörű elsőfokú bíróság, Franciaország) előtt, és kérte e társaság arra való kötelezését, hogy szüntesse be a „Morbier” OEM elnevezésnek az ezen elnevezéssel nem rendelkező termékeken való bármilyen közvetlen vagy közvetett kereskedelmi célú felhasználását, az ezen OEM megnevezéssel való bármilyen visszaélést, utánczást vagy félrevezető utalást, bármely egyéb, a termék származására, eredetére, jellegére vagy alapvető tulajdonságaira vonatkozó hamis vagy megtévesztő megjelölés bármilyen módon történő alkalmazását, amely a termék eredetét illetően hamis benyomást kelt, valamint bármely egyéb olyan gyakorlat alkalmazását, amely a termék tényleges származása tekintetében a fogyasztó megtévesztéséhez vezethet, és különösen a sajtot két részre elválasztó fekete csík használatát, továbbá kárának megtérítését kérte.
- 15 E kérelmeket a 2016. április 14-i ítélet elutasította, amelyet a cour d’appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság, Franciaország) 2017. június 16-i ítéletével helybenhagyott. Ez utóbbi kimondta, hogy a Morbier sajt termékleírásában szereplő egy vagy több jellemzővel rendelkező, így tehát a Morbier-hez hasonló sajt forgalmazása nem felróható magatartás.
- 16 Ezen ítéletben, annak kimondását követően, hogy az OEM-re vonatkozó szabályozásnak nem az a célja, hogy a termék termékleírásában ismertetett megjelenését vagy jellemzőit, hanem hogy annak elnevezését részesítse oltalomban, ily módon nem tiltja a termék ugyanazon technikákat követve történő előállítását, mint amelyeket a földrajzi árujelzőkre vonatkozó normák határoznak meg, továbbá miután úgy ítélte meg, hogy kizárólagos jog hiányában egy termék megjelenésének átvétele a kereskedelem és ipar szabadságának körébe tartozik, a cour d’appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) úgy döntött, hogy a Syndicat által hivatkozott jellemzők – többek között a vízszintes kék vonal – történelmi hagyomány, illetve egy olyan, a Morbier-től különböző, más sajtokban is jelenlevő ősi technika körébe tartoznak, amelyeket a Société Fromagère du Livradois már a „Morbier” OEM megadása előtt is követett, és amelyek nem a Syndicat vagy tagjai által eszközölt befektetéseken alapulnak. Úgy ítélte meg, hogy ha a növényi szén felhasználásának joga kizárólag ezen OEM-mel jelölt sajtot illetné meg, akkor a Société Fromagère du Livradois-nak az amerikai jogszabálynak való megfelelés céljából azt szőlő-polifenollal kellett volna felváltania, és ily módon a két sajt e tulajdonság vonatkozásában nem lett volna hasonló. Rámutatva arra, hogy a Société Fromagère du Livradois más különbségeket is ismertetett a Montboissié sajt és a Morbier sajt között, amelyek többek között az első esetben a pasztörizált tej, a második esetben a nyers tej felhasználásában álltak, megállapította, hogy a két sajt különböző, valamint hogy a Syndicat jogellenes és a szabad verseny elvével ellentétes kereskedelmi érdekből próbálta meg kiterjeszteni a „Morbier” OEM oltalmát.

- 17 A Syndicat felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) ezen ítélete ellen a kérdést előterjesztő bíróság, a Cour de cassation (semmitőszék, Franciaország) előtt. E kérelmének alátámasztására először is azt állítja, hogy az eredetmegjelölés oltalmat élvez bármely gyakorlattal szemben, amely a termék tényleges származása tekintetében a fogyasztó megtévesztéséhez vezethet, és a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) megsértette az 510/2006, illetve az 1151/2012 rendelet 13. cikkét, amikor azonban kimondta, hogy kizárólag az OEM elnevezés használata tilos. A Syndicat ezt követően előadja, hogy a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) határozata ugyanezen jogszabályok tekintetében nem rendelkezik jogalappal, mivel e bíróság csupán azt emelte ki, hogy egyrészt az általa hivatkozott jellemzők a történelmi hagyomány körébe tartoznak, és nem a Syndicat és a tagjai által eszközölt befektetéseken alapulnak, másrészt pedig hogy a Société Fromagère du Livradois által 2007 óta forgalmazott Montboissié sajt különbözik a Morbier sajtól, és nem vizsgálta meg, amint arra felkérték, hogy a Société Fromagère du Livradois gyakorlatai – különösen a Morbier jellemzője, a „hamucsík” lemásolása – nem vezethetett-e a termék tényleges származása tekintetében a fogyasztó megtévesztéséhez.
- 18 A Société fromagère du Livradois a maga részéről azt állítja, hogy az OEM egy meghatározott területről származó termékeket részesít oltalomban, egyedül ezek igényelhetik az oltalom alatt álló elnevezést, azonban nem tiltja meg más gyártók számára hasonló termékek gyártását és forgalmazását, amennyiben nem sugallják azt, hogy e termékek a szóban forgó megjelöléssel rendelkeznek. A nemzeti jogból az következik, hogy tilos az OEM-et alkotó megjelölésnek az arra nem jogosult hasonló áruk megjelölésére történő bármely használata, függetlenül attól, hogy e termék nem a meghatározott területről származik, vagy innen származik, de nem rendelkezik a megkövetelt jellemzőkkel, azonban nem tilos hasonló áruk forgalmazása, amennyiben e forgalmazáshoz nem társul olyan gyakorlat, amely összetéveszthetőséget eredményezhetne, különösen az OEM-mel való visszaélés vagy az arra való félrevezető utalás révén. Azt is előadja, hogy az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében vett, „a termék valódi származását illetően a fogyasztók megtévesztésére alkalmas bármely egyéb módszer[nek]”, illetve az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében vett „olyan gyakorlat[nak], amely a termék tényleges származása tekintetében a fogyasztó megtévesztéséhez vezethet”, szükségképpen a termék „származására” kell vonatkoznia; olyan gyakorlatnak kell tehát lennie, amely alapján a fogyasztó úgy véli, hogy a szóban forgó OEM-mel rendelkező termékkel áll szemben. Úgy véli, hogy e „módszer/gyakorlat” nem következhet kizárólag önmagából a termék megjelenéséből, a csomagolásán az oltalom alatt álló származásra vonatkozóan tett bármely utalás nélkül.
- 19 A kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy az előtte folyamatban lévő felülvizsgálati kérelem első alkalommal veti fel előtte azt a kérdést, hogy az 510/2006, illetve az 1151/2012 rendelet 13. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azok kizárólag a bejegyzett elnevezés harmadik személyek általi használatát tiltják, vagy azokat úgy kell értelmezni, hogy azok tiltják a termék bármely olyan megjelenítését is, amely a termék tényleges származása tekintetében a fogyasztó megtévesztéséhez vezethet, még akkor is, ha a bejegyzett megnevezést harmadik személy nem használta. Rámutatva többek között arra, hogy a Bíróság soha nem határozott erről a kérdéstről, úgy véli, hogy kétség merül fel az e cikkekben szereplő „egyéb módszer/gyakorlat” kifejezés értelmezésével kapcsolatban, amely az oltalom alatt álló megnevezés megsértésének sajátos formája, amennyiben a termék tényleges származása tekintetében a fogyasztó megtévesztéséhez vezethet.
- 20 Véleménye szerint így felmerül az a kérdés, hogy az OEM által oltalomban részesített termék fizikai tulajdonságainak átvétele a fent hivatkozott rendeletek 13. cikkének (1) bekezdése által tiltott, olyan módszernek, illetve gyakorlatnak minősülhet-e, amely a termék tényleges származása tekintetében a fogyasztó megtévesztéséhez vezethet. E kérdéshez azt kell meghatározni, hogy az eredetmegjelöléssel oltalomban részesített termék megjelenítése, különösen az arra jellemző forma vagy megjelenés átvétele sértheti-e a megjelölést, annak ellenére, hogy az elnevezés átvételére nem került sor.

- 21 E körülmények között határozott úgy a Cour de cassation (semmitőszék), hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Az [510/2006, illetve] az 1151/2012 rendelet 13. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azok kizárólag a bejegyzett elnevezés harmadik személy általi használatát tiltják, vagy pedig úgy értelmezendők, hogy azok az eredetmegjelölés által védett termék olyan megjelenítését, különösen az arra jellemző forma és megjelenés átvételét is tiltják, amely a termék tényleges származása tekintetében a fogyasztó megtévesztéséhez vezethet, még ha a bejegyzett elnevezést nem is használják?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

A kérdés első részéről

- 22 Az előterjesztő bíróság kérdésének első része arra irányul, hogy az 510/2006, illetve az 1151/2012 rendelet 13. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy e rendelkezések csak a bejegyzett elnevezés harmadik személy általi használatát tiltják.
- 23 E rendelkezések szövegéből kitűnik, hogy a bejegyzett elnevezések különböző cselekmények ellen élveznek oltalmat: először is valamely bejegyzett elnevezés közvetlen vagy közvetett kereskedelmi célú felhasználása, másodsor a visszaélés, utánzás vagy félrevezető utalás; harmadszor a termék származására, eredetére, jellegére vagy alapvető tulajdonságaira vonatkozó a belső vagy a külső csomagoláson, az adott termékhez kapcsolódó reklámanyagon vagy dokumentumon elhelyezett hamis vagy megtévesztő megjelölés, valamint a termék származását illetően hamis benyomást keltő dobozba történő csomagolás; negyedszer pedig bármilyen egyéb olyan gyakorlat, amely a termék tényleges származása tekintetében a fogyasztó megtévesztéséhez vezethet.
- 24 Az említett rendelkezések tehát a tiltott cselekmények fokozatos felsorolását tartalmazzák (lásd ebben az értelemben: 2019. május 2-i Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego ítélet, C-614/17, EU:C:2019:344, 27. pont). Míg az 510/2006, illetve az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének a) pontja a bejegyzett elnevezésnek a bejegyzés hatálya alá nem tartozó termékek tekintetében történő közvetlen vagy közvetett felhasználását tiltja az ezen elnevezéssel azonos vagy hangzásbeli és/vagy vizuális szempontból nagyon hasonló formában (lásd analógia útján: 2018. június 7-i Scotch Whisky Association ítélet, C-44/17, EU:C:2018:415, 29., 31. és 39. pont), e rendeletek 13. cikke (1) bekezdésének b)–d) pontja olyan egyéb cselekménytípusokat tilt, amelyekkel szemben a bejegyzett elnevezések oltalmat élveznek, és amelyek nem használják sem közvetlenül, sem közvetve magukat az elnevezéseket.
- 25 Így az 510/2006, illetve az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdése a) pontjának hatályát szükségszerűen el kell határolni az e rendeletek 13. cikke (1) bekezdésének b)–d) pontjában szereplő, a bejegyzett elnevezések oltalmára vonatkozó egyéb szabályok hatályától. Közelebbről, az 510/2006, illetve az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontja az olyan cselekményeket tiltja, amelyek az a) pontban említettektől eltérően – sem közvetlenül, sem közvetetten – nem magát az oltalom alatt álló elnevezést használják, hanem azt olyan módon sugallják, hogy a fogyasztó ennek következtében kellően közeli kapcsolatot teremt ezen elnevezéssel (lásd analógia útján, a szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszéreléséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. január 15-i 110/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2008. L 39., 16. o.; helyesbítés: HL 2009. L 228., 47. o.] 16. cikke tekintetében: 2018. június 7-i Scotch Whisky Association ítélet, C-44/17, EU:C:2018:415, 33. pont).

- 26 Ami konkrétan a „félrevezető utalás” fogalmát illeti, a döntő kritérium az, hogy a fogyasztónak a vitatott elnevezés láttán közvetlenül az OEM-mel ellátott termék jut-e eszébe referenciaképként, amit a nemzeti bíróságnak kell értékelnie, adott esetben figyelembe véve, hogy a vitatott elnevezés magában foglalja-e az OEM egy részét, továbbá, hogy ezen elnevezés és OEM között hangzásbeli és/vagy vizuális hasonlóság, illetve fogalmi közelség áll-e fenn (lásd analógia útján: 2018. június 7-i Scotch Whisky Association ítélet, C-44/17, EU:C:2018:415, 51. pont).
- 27 Ezenkívül a 2019. május 2-i Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego ítéletében (C-614/17, EU:C:2019:344) a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy a bejegyzett elnevezésre való félrevezető utalás ábrás megjelölések alkalmazásával is megvalósulhat. Ennek megállapításához a Bíróság többek között úgy ítélte meg ezen ítélet 18. pontjában, hogy e rendelkezés szövege úgy is érthető, hogy az nem csak azokra a kifejezésekre utal, amelyekkel valamely bejegyzett elnevezésre félrevezető módon utalni lehet, hanem bármely olyan ábrás megjelölésre is, amely alkalmas lehet arra, hogy a fogyasztót az ezen elnevezés oltalma alatt álló termékekre emlékeztesse. Az említett ítélet 22. pontjában megjegyezte, hogy főszabály szerint nem zárható ki, hogy az ábrás megjelölések is alkalmasak lehetnek arra, hogy azok alapján a fogyasztónak közvetlenül a bejegyzett elnevezéssel ellátott termékek jutnak eszébe referenciaképként, amiatt, hogy azok fogalmilag közel állnak ezen elnevezésekhez.
- 28 Ami az 510/2006, illetve az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett cselekményeket illeti, meg kell jegyezni, hogy e rendelkezések – az említett cikkek a) és b) pontjához képest – kiterjesztik az oltalom terjedelmét, többek között kiterjesztve „bármely egyéb megjelölésre”, vagyis a fogyasztóknak nyújtott és az érintett termék belső vagy a külső csomagolásán, valamint az e termékhez kapcsolódó reklámanyagon vagy dokumentumon szereplő információkra, amelyek – bár nem utalnak az oltalom alatt álló földrajzi árujelzőre – hamisnak vagy megtévesztőnek minősülnek a termék ezen árujelzővel fennálló kapcsolataira tekintettel. A „bármely egyéb megjelölés” kifejezés magában foglalja azokat az információkat, amelyek bármilyen formában szerepelhetnek az érintett termék belső vagy külső csomagolásán, valamint az e termékhez kapcsolódó reklámanyagon vagy dokumentumon, különösen olyan szöveg, kép vagy tárolóedény formájában, amely e termék származására, eredetére, jellegére vagy alapvető tulajdonságaira vonatkozóan tájékoztatást adhat (lásd analógia útján: 2018. június 7-i Scotch Whisky Association ítélet, C-44/17, EU:C:2018:415, 65. és 66. pont).
- 29 Ami az 510/2006, illetve az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének d) pontjában szereplő cselekményeket illeti, amint arra a főtanácsnok az indítványának 49. pontjában rámutat, az e rendelkezésekben használt „bármely egyéb módszer/bármilyen egyéb [...] gyakorlat” kifejezésekből az következik, hogy e rendelkezések célja, hogy minden olyan cselekményt lefedjenek, amelyre nem vonatkoznak ugyanezen cikkek más rendelkezései, és így célja a bejegyzett elnevezések oltalmi rendszerének lehatárolása.
- 30 Így a fenti megfontolásokból az következik, hogy az 510/2006, illetve az 1151/2012 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése nem csupán magának a bejegyzett elnevezésnek a használatát tiltja, hanem e rendelkezések hatálya szélesebb.
- 31 Az előterjesztett kérdés első részére következésképp azt a választ kell adni, hogy az 510/2006, illetve az 1151/2012 rendelet 13. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezések nem csak a bejegyzett elnevezés harmadik személy általi használatát tiltják.

A kérdés második részéről

- 32 Kérdésének második részével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az 510/2006, illetve az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének d) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azok a bejegyzett elnevezéssel ellátott terméket jellemző forma vagy megjelenés átvételét is tiltják, amennyiben ez az átvétel a termék tényleges származása tekintetében a fogyasztó megtévesztéséhez vezethet.
- 33 Az 510/2006, illetve az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének d) pontja – annak előírásával, hogy a bejegyzett elnevezések oltalmat élveznek „a termék valódi származását illetően a fogyasztók megtévesztésére alkalmas bármely egyéb módszer[rel szemben]”, illetve „bármilyen egyéb olyan gyakorlat[al szemben], amely a termék tényleges származása tekintetében a fogyasztó megtévesztéséhez vezethet” – nem pontosítja az e rendelkezések által tiltott cselekményeket, hanem széles értelemben az e rendeletek 13. cikke (1) bekezdésének a)–c) pontjában tiltottakon kívüli valamennyi cselekményre vonatkozik, amelyeknek az lehet a hatásuk, hogy a szóban forgó termék valódi származása tekintetében megtévesztik a fogyasztót.
- 34 Az 510/2006, illetve az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének d) pontja megfelel az 510/2006 rendelet (4) és (6) preambulumbekzdésében, valamint az 1151/2012 rendelet (18) és (29) preambulumbekzdésében, továbbá 4. cikkében foglalt célkitűzéseknek, amelyekből kitűnik, hogy az OEM-ek és az oltalom alatt álló földrajzi jelzések (OFJ) védelmi rendszerének többek között az a célja, hogy a fogyasztók számára egyértelmű információkat nyújtsanak a termék származásáról és tulajdonságairól annak érdekében, hogy ezek alapján vásárláskor a megfelelő ismeretek birtokában tudjanak dönteni, valamint megelőzzék a fogyasztók félrevezetésére alkalmas gyakorlatokat.
- 35 Általánosabban, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy az OEM-ek és az OFJ-k védelmi rendszere lényegében arra irányul, hogy – annak érdekében, hogy a minőség javítására irányuló valós erőfeszítéseket vállaló mezőgazdasági termelőket az erőfeszítésükért cserébe magasabb jövedelemhez juttathassa, és azok megakadályozhassák, hogy harmadik személyek a termékek minőségének köszönhető hírnevét jogellenesen kihasználják – a fogyasztók számára biztosítsák, hogy a bejegyzett elnevezéssel ellátott mezőgazdasági termékek meghatározott földrajzi területről való származásuknál fogva egyedi jellemzőkkel rendelkeznek, és így földrajzi származásuknak köszönhetően minőségi garanciát nyújtanak (lásd analógia útján: 2017. szeptember 14-i EUIPO kontra Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto ítélet, C-56/16 P, EU:C:2017:693, 82. pont; 2017. december 20-i Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne ítélet, C-393/16, EU:C:2017:991, 38. pont; 2018. június 7-i Scotch Whisky Association ítélet, C-44/17, EU:C:2018:415, 38. és 69. pont).
- 36 Ami azt a kérdést illeti, hogy a bejegyzett elnevezéssel ellátott termék formájának vagy megjelenésének az átvétele minősülhet-e az 510/2006, illetve az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének d) pontja által tiltott gyakorlatnak, meg kell jegyezni, hogy – amint arra a Société fromagère du Livradois és az Európai Bizottság is hivatkozik – az e rendelkezésekben foglalt oltalom tárgya – maguknak a rendelkezéseknek a szövege szerint – a bejegyzett elnevezés, és nem az azzal ellátott termék. Ebből az következik, hogy ezen oltalom nem arra irányul, hogy a bejegyzés hatálya alá nem tartozó más termék előállítása céljából – azzal az indokkal, hogy azok szerepelnek a bejegyzett elnevezéssel ellátott termék termékleírásában – megtiltsa többek között az e termékleírásában feltüntetett gyártási technikák használatát vagy tulajdonság(ok) átvételét.
- 37 Ugyanakkor, amint azt a főtanácsnok indítványának 27. pontjában kifejtette, az OEM – az 1151/2012 rendelet 5. cikke (1) bekezdése a) és b) pontjának értelmében, amely rendelkezés lényegében megismétli az 510/2006 rendelet 2. cikke (1) bekezdése a) és b) pontjának szövegét – egy elnevezés, amely olyan terméket jelöl, amely egy meghatározott helyről, régióból vagy – kivételes esetekben – országból származik, amelynek minősége vagy jellemzői alapvetően vagy kizárólag egy adott földrajzi környezetnek és az ahhoz kapcsolódó természeti és emberi tényezőknek köszönhetőek. Az OEM-ek

tehát oltalmat élveznek, amennyiben olyan terméket jelölnek, amely bizonyos minőséggel vagy bizonyos jellemzőkkel rendelkezik. Ily módon az OEM és az azzal ellátott termék szorosan kapcsolódik egymáshoz.

- 38 Az 510/2006, illetve az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének d) pontjában szereplő „bármely egyéb módszer/bármilyen egyéb [...] gyakorlat” kifejezés nem kimerítő jellegére tekintettel ezért nem zárható ki, hogy valamely bejegyzett elnevezéssel ellátott termék formájának vagy megjelenésének anélkül történő átvétele, hogy ez az elnevezés szerepelne a szóban forgó terméken vagy annak csomagolásán, e rendelkezések hatálya alá tartozhat. Ez az eset akkor áll fenn, ha az átvétel a szóban forgó termék tényleges származása tekintetében a fogyasztó megtévesztéséhez vezethet.
- 39 Annak értékeléséhez, hogy ez a helyzet áll-e fenn, egyrészt – amint arra a főtanácsnok indítványának 55. és 57–59. pontjában lényegében rámutatott – a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos európai fogyasztó észlelésére kell hivatkozni (lásd analógia útján: 2016. január 21-i Viiniverla ítélet, C-75/15, EU:C:2016:35, 25. és 28. pont; 2018. június 7-i Scotch Whisky Association ítélet, C-44/17, EU:C:2018:415, 47. pont), másrészt figyelembe kell venni minden, a jelen ügyben releváns tényezőt, ideértve a szóban forgó termékek közönség számára történő megjelenítésének és értékesítésének módjait, valamint a ténybeli háttérrel (lásd ebben az értelemben: 2019. december 4-i Consorzio Tutela Aceto Balsamico di Modena ítélet, C-432/18, EU:C:2019:1045, 25. pont).
- 40 Konkrétan, ami – mint az alapügyben is – a bejegyzett elnevezéssel ellátott termék megjelenésének egyik elemét illeti, különösen azt kell megvizsgálni, hogy ez az elem a termék egyik viszonyítási pontnak számító, különösen megkülönböztető jellemzőjének minősül-e ahhoz, hogy annak átvétele alapján a fogyasztó a jelen ügy valamennyi releváns tényezőjével együtt azt hiheti, hogy az ezen átvételt tartalmazó termék a bejegyzett elnevezéssel ellátott termék.
- 41 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdés második részére azt a választ kell adni, hogy az 510/2006, illetve az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének d) pontját úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezések tiltják a bejegyzett elnevezéssel ellátott terméket jellemző forma vagy megjelenés átvételét, amennyiben ezen átvétel alapján a fogyasztó azt hiheti, hogy a szóban forgó termék rendelkezik e bejegyzett elnevezéssel. Az adott ügy valamennyi releváns tényezőjének figyelembevételével meg kell vizsgálni, hogy az említett átvétel megtévesztheti-e a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő európai fogyasztót.

A költségekről

- 42 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

A mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet, illetve a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló, 2012. november 21-i 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 13. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezések nem kizárólag a bejegyzett elnevezés harmadik személy általi használatát tiltják.

Az 510/2006, illetve az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének d) pontját úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezések tiltják a bejegyzett elnevezéssel ellátott terméket jellemző forma vagy megjelenés átvételét, amennyiben ezen átvétel alapján a fogyasztó azt hiheti, hogy a

szóban forgó termék rendelkezik e bejegyzett elnevezéssel. Az adott ügy valamennyi releváns tényezőjének figyelembevételével meg kell vizsgálni, hogy az említett átvétel megtévesztheti-e a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő európai fogyasztót.

Aláírások